

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21742/2024
05.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, чији су законски заступници ББ и ВВ, ББ и ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Предраг Стефановић из ..., против тужених ГГ и ДД, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Миленко Перић из ... и тужене ОШ „Михајло Петровић Алас“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник адвокат Јелена Томић из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужилаца ББ и ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1737/20 од 26.01.2023. године, у седници одржаној 05.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца ББ и ВВ изјављеној против става првог и другог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1737/20 од 26.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца ББ и ВВ изјављеној против става првог и другог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1737/20 од 26.01.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених ГГ и ДД за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 18716/16 од 16.05.2019. године ставом I изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца малолетног АА и обавезани су тужени да му на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате за претрпљене душевне болове износ од 150.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 150.000,00 динара. Ставом II изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца малолетног АА у делу којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате преко досуђеног износа за претрпљене душевне болове износ од још 50.000,00 динара, за претрпљени страх износ од још 50.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 200.000,00 динара. Ставом III изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ББ којим је тражила да се обавезу тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх солидарно исплате износ од 200.000,00 динара. Ставом IV изреке, одбијен је тужбени

захтев тужиоца ВВ којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх солидарно исплате износ од 200.000,00 динара. Ставом V изреке обавезани су тужени да тужиоцу малолетном АА солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 169.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1737/20 од 26.01.2023. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље ББ и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца ВВ и потврђена првостепена пресуда у ставу четвртом изреке. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом, ставу другом алинеја прва (душевни бол) и алинеја друга (страх) и у ставу петом изреке и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против става првог и другог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци ББ и ВВ су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Тужени ГГ и ДД су одговорили на ревизију тужилаца. Трошкове ревизијског поступка су тражили опредељено.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Потврђујућим делом правноснажне пресуде донете у другом степену одлучено је о тужбеном захтеву тужилаца ББ и ВВ за накнаду нематеријалне штете, тако што је оцењено да је тужбени захтев ових тужилаца неоснован.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова у овом делу засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Поред тога, ревиденти нису уз ревизију приложили другачије одлуке судова које би биле предмет разматрања приликом оцене допуштености изузетно дозвољене ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 13.06.2016. године, а вредност предмета спора је 1.000.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника адвоката за састав одговора на ревизију туженима ГГ и ДД нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку. Из тих разлога Врховни суд је донео одлуку као у ставу трећем.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**